

ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin

Orkestrið spældi væl

Tað føroyska umklæðingarrúmið eftir dystin.

– Hetta var vorðið sum nál at fáa sum gávu, suffaði Súni Frið Johanesen, sum fyrstu ferð hevði roynt seg í einum landsdysti fyri

Føroyar. – Vit tapu jú 7-0, so best man vera at stinga hana djúpt í lumman.

Samstundis gekk Jens Erik Rasmussen og leitaði eftir innum penni, tí hann skuldi fylla út ein seðil, so hann

kundi koma skaðaleysur vesturaftur í Vágarnar.

Og Kári Reyheim var grummur í huga – inn á dómaran, ið bert stóð fátur metrar frá, tá Kári varð krøktur niður av einum av norðmönnum, ið helt avstað við bóltinum og skorði setta ella sjeypda málið.

– Hetta var einki annað enn frispark, men tað sá ikki út til at hava nógv at siga, tá teir sluppu at skora kortini, gramdi Reyheim-maðurin seg, meðan han turkaði sær hárið.

– Nú, nú, dreingir! Hetta var einki at tosa um. Vit hava reist okkum onkuntíð fyrr, so tað munnu vit eisini fara at gera aftur...

Jú, rætt gitt: Hesi vóru orðini hjá Jens Martini við topphúgvuni.

Hóast teir ofta so umstríddu VIP-ararnir til hendan dystin ikki vóru so mangir í tali, sum teir ofta eru, var hýrurin góður, og av og á komu fjálgar viðmerkingar út millum tenninar á teimum høgættarfrystu gestunum.

Onkur hevði sníkt seg inn á »tey gyltu« áskoðaraplássini uttan kortini at hava verið millum tey innbodu, og hetta nýttu tann ofta speiski B68-formaðurin til kærkomið høvið at koma við onkrum beinraknum priki.

Løtu seinni var tann ónnbodu VIP-arin ikki at siggja á »sínun« plássi meira.

– Um ikki annað, so spælir orkestrið (*Nes Sónnar Musikkfelag úr Runavík, blóm.*) væl, helt ein ektaður VIP-ari fyri.

Dysturin var næstan liðugur, tá ein av teimum eldru og trúgvu áskoðarunum fór av sínum plássi. Hann hevði nú óivað sæð nóg mikið – sum tey flestu, ið vóru til dystin – og tungliga suffandi helt hann fyri, at bara tað ikki bleiv til mentu eisini, so var úrslitið kortini so frægt, sum tað kundi vera.

– Okkurt man tað vera, ið ger at okkara ongantið klára seg so væl sum hinir. Ikki eru okkara heilt sörir, men kortini eru hinir alla tíðina eitt sindur betri.

Og so gjørdi hann tað, ið hann sá út til at hava ætlað sær leingi: Fórt til hús...

hj.

Rumenski hjálparvenjarin Dumitriu Dumitru (høgrumegin) var vælnøgdur við tað, hann sá á Svagaskarði tnikukvöldið

Mynd: Jens Kristian Vang

Rumenarar gleða seg til stórsigur

– Tað er einki at liggja omaná, at vit verða avgjördir favorittar, tá okkara landslið vitjar í Føroyum um ein mánað, segði hjálparvenjarin hjá rumenska landsliðinum týskvöldið

Dumitriu Dumitru, hjálparvenjari hjá rumenska landsliðsvenjaranum Iordánescu Angheer, sat týskvöldið og frysti millum teir fáu VIP-ararnar, ið hesaferð sótu á balkongini í B68-húsinum.

Hann sat fyrrapartin av fyrra hálvleiki og skrivaði tøl, pilar og nøvn á pappirið, hann hevði í hondini. Men eftir steðgin sat hann bara og smiltist.

Hóast bitandi høgættina, so var tað ið neyvan kuldin, ið gjørdi at hann skrivaði. Heldur var tað tí, at hann hevði sæð nóg mikið til at vera sannfórður um, at Rumensia

hefur allar møguleikar at vinna ein trivaligan stórsigur á Svagaskarði um fyrra vikur.

Nú sat hann og gleddist um, at hini ovru liðini í 4. HM-bólki ikki hava møguleikan at bøta so nógv um ta altavgerandi málutøkuna, sum hansara lið hevur.

– Tað er einki at liggja omaná, at vit verða avgjördir favorittar, tá okkara landslið vitjar í Føroyum mikudagin 8. september, segði Dumitriu Dumitru í stuttum viðtali eftir katastrofala dystin týskvöldið.

– Dysturin eydnaðist væl fyri norðmenn, með-

an hann fyrir føroyingar ikki var nakad serligur. Í hvussu er haldi eg ikki, at vit rumenarar hava orsök at óttast hetta liðið. Og vit vunnu jú eisini á Føroyum við sjeyp mállum móti ongum, tá vit høvdu heimavøll í fjórvár.

Dumitriu Dumitru hevur sera bjartar vónir um úrslitið í september mánaði á Svagaskarði, og tað er um tað lagið, at hann tekur orðið stórsigur upp á tungu.

Spurður beinleiðis sigur hann, at tað er nærhiggjandi hjá teimum at rokna einum sigri upp á »nøkur« mál...

–no/-hj.

Marita Petersen, lögmaur, hevur funni sær eina Jens Martin-húvu fram til dystin. Hon lívdi væl í kálðu høgættini á Svagaskarði

Mynd: Hilmar Jan

Danski dómarin Lars Gerner Mynd: Hilmar Jan

Hagtøl frá dystinum

Føroyar

	1. hálv	2. hálv	tilsamans
Royndir á málið	2	1	3
Royndir við síðuna av	1	1	2
Mál	0	0	0
Málsþørk	5	4	9
Hornasþørk	0	2	2
Fríspørk (dømd til)	10	11	21
Brótspørk (dømd til)	0	0	0
Rangstöður (dømd til)	1	1	2
Afturleggingar	0	2	2
Gult kort	1	1	2
Umkast	0	0	0

Noreg

	1. hálv	2. hálv	tilsamans
Royndir á málið	7	7	14
Royndir við síðuna av	3	4	7
Mál	4	3	7
Málsþørk	1	2	3
Hornasþørk	3	6	9
Fríspørk (dømd til)	10	7	17
Brótspørk (dømd til)	1	1	2
Rangstöður (dømdar til)	1	4	5
Afturleggingar	0	1	1
Gult kort	0	0	0
Umkast	0	1	1